

Medens den danske Regering saaledes finder Konferencer til Drøftelse af særlige europæiske Spørgsmaal anbefalelsesværdige, maa den mene, at det ikke vil være muligt eller under de nuværende Forhold ønskeligt at oprette en »permanent politisk Komité« svarende til Folkeforbundsraadet. Man vilde derved komme til en altfor vidtgaaende Efterligning af Folkeforbundsorganisationen. Den permanente politiske Komité vilde vanskeligt kunne udfolde en betydelig Virksomhed uden derved at gribe ind paa Folkeforbundsraadets Omraade. Desuden vilde ved Afgørelsen af dens Sammensætning alle de samme Vanskeligheder melde sig, som er opstaaet indenfor Folkeforbundet med Hensyn til Raadets Sammensætning, og som dér har virket lidet heldigt: Skal nogle Medlemmer være permanent? Hvilken Valgmaade skal anvendes? Skal nogle Medlemmer kunne genvælges? o. s. v. Man vilde her staa over for en Række Problemer, der formentlig under de nuværende Forhold vilde vise sig uløselige.

I Tilslutning hertil maa man ogsaa mene, at det vil være uforødent og end ikke heldigt at oprette et Sekretariat af lignende Karakter som Folkeforbundets eller at oprette tekniske Komiteer, svarende til Folkeforbundets forskellige Komiteer. Oprettelsen af endnu et Sekretariat vilde uden Tvivl ofte føre til dobbelt Arbejde. I Tilfælde, hvor der er Brug for Forberedelse af et Spørgsmaals Behandling ved et Sekretariat eller en teknisk Komité, maa man mene, at det vil være muligt at finde Former, hvor under Folkeforbundets Sekretariat og Komiteer kunde foretage denne Forberedelse. Under Forhandlingerne om Toldvaabenhvile har det jo vist sig, at et Spørgsmaal, der i Øjeblikket synes at være af langt overvejende europæisk Karakter, har kunnet drøftes indenfor Folkeforbundets Ramme paa tilfredsstillende Maade. De Stater, der ikke havde væsentlig Interesse i Sagens Behandling, har jo i dette Tilfælde undladt at sende Repræsentanter, eller Repræsentanterne for saadanne Stater har kun taget ringe Del i Forhandlingerne og har paa ingen Maade lagt den europæiske Drøftelse Hindringer i Vejen.

Der vil utvivlsomt i Tiden mellem de aarlige Konferencer kunne være visse løbende Forretninger, der maa besørges: Meddelelse om Konferencens Forløb, Opstilling af Dagsorden for den kommende Konference, Indkaldelse til ordinære og eventuelt ekstraordinære Konferencer, etc. Men dette maatte eventuelt kunne besørges af den Stat, der ved forrige Møde havde haft Præsidentskabet i Forening med de to Stater, fra hvilke Vicepræsidenterne hentedes. Man er imidlertid af den Opfattelse, at det maaske vilde være at foretrække om muligt at træffe Aftale med Folkeforbundets Myndigheder om en Ordning, hvorved dettes Sekretariat varetog disse Opgaver.

Med Hensyn til Omraadet for den europæiske Konferencens Forhandlinger er den danske Regering af den Mening, at det vil være rigtigt at lægge Hovedvægten paa Drøftelse af saadanne økonomiske Spørgsmaal, som de geopolitiske Forhold gør det naturligt, at de europæiske Stater behandler og afgør alene, eller med Hensyn til hvilke det gælder om at fjerne Vanskeligheder, der er særlige for Europa.

Det maa anses for utvivlsomt, at en væsentlig Del af de Vanskeligheder, der hæmmer Europas økonomiske Liv, skyldes den store Splittelse baade i Industri- og Landbrugsproduktionen, som foraarsages af Toldgrænserne. En Ordning, der gav Betingelse for en gradvis Overgang til en rationel Arbejdsdeling stemmende med de forskellige Landes naturmæssige og folkelige Forudsætninger vilde være af den største Betydning for en almindelig Forbedring af Europas Økonomi, til stor Gavn baade for de europæiske Stater og for de andre Verdensdele, der er interesserede i Handel med Europa. Løsningen af dette indviklede Problem vilde uden Tvivl i den første Periode af et europæisk Samarbejde være dettes vigtigste Opgave.

Med Hensyn til Emnerne for den økonomiske Forhandling kan man ganske slutte sig til de Formaal, der er angivne i den franske Regerings Memorandum under IV. A. 1°, 2°, 3° og 4°. Man maa finde det klogt foreløbigt at begrænse sig til saadanne Omraader, som i Almindelighed vanskeligt kan drøftes under de sædvanlige Folkeforbundsformer. Det vil imidlertid næppe være hensigtsmæssigt paa Forhaand at afgrænse de Emner, der kan blive Genstand for Forhandling. Hvilke Emner, der tages op, maa afhænge af, hvad Forholdene medfører, og der ses ikke at være nogen Betænkkelighed ved at give de deltagende Stater Adgang til forud for hver Konference at fremsætte Forslag til Dagsordenen, mellem hvilke Konferencen da kan træffe sit Valg.

Blandt Konferencernes Forhandlingsemner vil utvivlsomt ogsaa kunne komme Spørgsmaal af væsentlig politisk Karakter, men det lader sig næppe forudse, i hvilket Omfang saadanne vil kunne blive Genstand for en frugtbar Drøftelse paa de foreslaaede Konferencer. Men i alle Tilfælde vil Samværet under saadanne Møder kunne give Lejlighed til en fortrolig Meningsudveksling af stor Værdi.

Naar der i det franske Memorandum er nævnt Muligheden af en Udvikling i Tilknytning til Locarnoaftalerne, da ser den danske Regering sig nødt til at fremhæve, at man ikke kan